

Nepál madártávlatból

Keresztes Miklós

A ki Nepálba akar utazni, az kétszer is gondolja meg. Ha hegyi túrára akar menni, utazzon. Ugyanis ebben Nepál verhetetlen. A nyolcezresek csak fárasztó, 7-10 napos túrával lehet megközelíteni, viszont fantasztikus élményt jelent.

Aki viszont a világörökség részét képező királyvárosokat akarja látni, annak számos kellemetlenséggel kell szembenézni: por, motorbűz, hatalmas dugók az utakon, a hotelekben gyakori az áram- és vízhiány.

A Katmandu és Pokhara közti 230 km-t 10 óra alatt tettem meg. Ezalatt több bűzt nyeltem, mint Budapesten 10 év alatt. A világörökség részét képező királyvárosok Földünk egyik legegésztelenebb völgyében vannak, a motorizációs robbanás következtében hatalmas a forgalom, igen öreg járművek, az utak silánysága vastag szmogréteget gerjeszt a csodálatos műemlékek felett. A fotósokat a 170 dolláros sétarepüléskor is csalódás éri: az öreg repülő ablakai hamar bepárásodtak, így az Everest látványaa bosszúsággal párosult.

Én azonban nem adtam fel. Némi merészséggel sárkányrepülőt béreltem. Az orosz pilóta 3500 méterig vitte fel a törékeny jószágot és így csodálatos képeket tudtam készíteni az Annapurna régióról.

A szerző háziorvos

Nepáli táj a sárkányrepülőről szemlélve

Csak ez a módja annak, hogy valaki elfogadható felvételeket készítsen

Szmog a főváros, Katmandu felett a repülőgép ablakából fényképezve

A nepáliak szent hegye, a Machhapuchhare (Annapurna régió) sárkányrepülőről.

Üdvözet Nepálból